डीघ्। महती मारी।) चातिश्यमरकच ॥ महामाधः, पुं, (महांखासी माधखीत ।) राज-माय:। इति प्रव्हचन्द्रिका। (यथा, सुत्रुते स्व-खाने २१ खधाये। "मावमहामावगोधुमतिल-पिष्टविल्लातिर्धिदुग्धलभारापायसैचुविकारान्-पौदक्रमांसवसाविसन्दश्लकप्रेरकप्रक्राटक-मधुरवस्तीपालसमग्रनाध्यग्रनप्रस्तिभि: स्रोग्ना प्रकीपमापदाते ॥" तथास्य पर्यायो गुणास । "राजमायो सहामायस्पनस्वनः स्टूतः। येती रत्तस्त्रणाह्मणास्त्रिविधः स प्रकीर्तितः॥ यो महां खेषु भवति च एवोक्तो गुणाधिक: ॥" इति भावप्रकाशस्य पूर्व्यखेखे प्रथमे भागे॥) मशास्यः, पुं, (महत् सखमखा) क्रमीरः। इति हैमचन्द्र:। । । १९६ । (महत् सुखम्।) हहन्तुंखे, जी। (यथा, हहत्तंहितायाम्। 184163 "वहां सीम्यं संष्ठतममलं सन्त्रां समच भूपा-

विपरीतं क्रीग्रस्तां महासुखं दुर्भगानाच ॥" महत् सुखं यस्य।) तदति, चि ॥ (महादेव:। यथा, मचाभारते। १६। १०। ८०। "महादनो महादंदी महाजिइ: महासुख:॥" सिन्धराजसा सैनिकमेदः। यथा, महाभारते।

\$ 1 \$00 1 8€ 1 "नकुलक्वभिवन्वाय चीमक्रूरमञ्चासुखी। जभावभयतस्तीच्यी: शरवर्षेरवर्षताम् ॥") महास्तिः, पुं, (महांचानी सुनिचति।) खगस्य:। बुद्ध:। इति भ्रव्दरत्नावली ॥ खपा-चार्थः। कालः। इत्यजयपालः॥ वासः। (श्रीनारायस:।) यथा, श्रीभागवते ।१।१।२। "धनी: प्रोज्भितकैतवीय परमी निमेत्-चरायां सर्वा

वेदां वास्तवसन वस्तु भ्रिवहं तापनयोत्-क्रमद्वासवते महासुनिकते किंवापरेरी खरः

ववी हृदावबध्यतेश्च ज्ञतिभिः शुश्रृष्ठभिस्तत्-चगात्॥

(महास्नि: श्रीनारायम:। इति तकृतियाँ श्रीधर:।) तुम्बरहचः। इति राजनिषंग्दः ॥ महास्वि, क्वी, (मइ.न् सुनिर्दिति। सर्वोप-कारिलात्त्रथालम्। अभिधानात् स्तीवलम्।) श्रीवधम्। इति प्रव्दरत्नावली॥ धन्यानम्। इति जटाधर: ।

महानद्धी, [न] पुं, (महान मद्धी यखा। वाप-कलातृ तथालम्।) भिवः। इति मद्दाभारते तख सञ्चनामकोचम्॥ ष्टब्बाखनयुक्ते, चि॥ महाम्बतः, पुं, (महत् खूनं मूनं यखा।) राज-पताखः। इति राजनिषेग्दः॥ (क्विति इग्दः॥ यथास्य पर्यायः।

"हिलिचिएरो महामूलः पातालगर्डाइयः॥" इति भावप्रकाश्रस्य पूर्वस्वस्वे प्रथमे भागे ॥)

(स्वियन्ते प्राणिनी यखा इति। स्ड + घन्। | महाग्रक्षं, क्षी, महार्थम्। यहुनः खम्। सहच तब्त्यं चेति वन्नधारयसमासनियानम्। (महत् म्हलां यखा।) तद्युत्ती, चि॥

> मञ्चाद्धविकः, पुं, (मञ्चान् न्ह्धिकः।) वृद्धदुन्द्ररः। तत्वर्थाय:। स्त्री २ विष्ने प्रवाहन: ३ महाड़: ८ ग्रास्थ्रभारी ५ भूषतः ६ भित्तिपातनः ७। इति राचनिर्धेखः ॥

> सहान्द्रमः, पुं, (सहान् न्द्रमः पन्:।) इस्ती। इति हिमचन्द्र: । १।२८३॥ ग्रह्म: । इति राज-

> महान्द्रशृञ्जयः, गुं, (सहान्द्रशुं यमं जयतीति । जि + खच् सुम् च।) श्रिवस्य मन्तविश्रेषः।

देखवाच । "यदि मे महती प्रीतिस्तवास्ति कुलभेरव!। क्षयस्य विश्वेषय सङ्ग्रित्युञ्जयाभियम् ॥ भेरव खवाच।

अवसः देवि । प्रविचासि सञ्चान्तसञ्जयाभिधम् । आयुर्वे द्वितरं पुंसां क्योर्के युकरं परम्॥ यख विज्ञानमाचे य चिर्जीवी निरासय:। निवसरम्तं जमा ऋतुं ऋतुपर्यं नयेत्॥" इति च्लाञ्चयतन्त्रम्॥

अञ्चामेघ:, युं, (अञ्चान् मेच इव ।) भिव: । इति. महाभारते तस्य यहस्रामस्तीचम्। (महान् मेच:।) अतिग्रयमेचस ॥ (यथा, महाभारते। 1810181

"सन्दामेचनिसं हष्टा स भीतो ह्यभवत् गणः॥" चित्रयराजिपियः। यथा, महाभारते। ७।

"श्वद्भवं चम्बेतुं महामेघं सुवर्षेषम्। क्यंभासच पचेतान हता विवाध सीवलम्॥") महामेदः, पुं, (मेदयति खिग्धीवरोतीति । मिद्-+ शिच् + अच्। सञ्चान् मेदः।) अहवर्गे प्रसिद्धीषधविश्रेष:। तत्पर्याय:। पुरोद्धव: २। इति र्नमाला॥ हहन्मेर्थ॥

मधानेदा, की, (मेदयतीति । मिद + विच + घण्। टाप्। महती मेदा।) खरवर्गे प्रसिद्धी-वधविशेष:॥ तत्पर्याय:। वसुच्छिता २ जीवनी इ पांशुरामिकी ४ देवेषा ५ सुरामेदा ६ दिया o देवसिंगः = देवसन्धा ६ सञ्चाक्तिहा १० इचार्चा ११। जला: गुगा:। हिमलम्। वचलम्। कपशुक्रमञ्जिम्। दाचास-पितत्त्रयवातव्वरनाशिवच। इति राज-निर्धेग्दः ॥ * ॥ अय मेदमञ्चामेदयो बतुपत्ति-जचगनासगुगाः।

"महामेदाभिधः कन्दो मोरङ्गादी प्रजायते। सञ्चामेदा वनीमेदा खादितुम्तं सुनीयरै:॥ शुक्ताईकानिभः कन्दो लताचातः स पावहरः। सहामेदाभिधो ज्यो मेदालच सम्चत ॥ शुक्रकन्दो गखच्छेद्यो मेदी धातुरिव स्वेत्। यः स मेदेति विज्ञेया जिज्ञासातत्परेजेनै: ॥ खल्पपर्णी मिणिन्दिता मेदा मेद्रीभवाध्वरा।

सन्दामेदा वसुच्छिद्रा चिर्ना देवतामणि: ॥ मेहायुगं गुर खादु द्यं सन्यकपापहम्। ष्टंच्यं भीतलं पित्तरत्तवातच्वरप्रण्त्॥"

इति भावप्रकाशः ॥ महामैन:, पुं, (मिनस्य भाव:। मिन + अग्। मेचम्। महद्भाः सह महद्वा हृदि मेच-मखेति।) बुद्धमेदः। इति हैमचन्द्रः।२।१४६॥ महामोहः, पुं. (मोहः धान्तिज्ञानम्। अतयाभूते वस्ति तथालज्ञानसिव्ययः । मचान् मोचः ।) भोगेच्छा खपाचा गम्। इति केचित्॥ संसार-म्लकारणरागरूपमोदः। (मद्दान् मोद्दो यसाहिति च।) महामो इजनकामराज-बीजम्। इति चाडीप्रथममा हात्माटीकायां नागीजीभड़:॥ खपि न। "ससर्वायेश्वतामिसमय तामिसमादिलत्।

इति श्रीभागवते ३ स्तन्ये १२ अध्याय: ॥ व्यय इति बचा सदशे प्रथममविद्यादशी: सचर्क तच तमो नाम खरूपापनाथ:। मीही देहादाहंबुहि:। महामोही भोगेच्हा। तामिसः तत्प्रतिचाते कोघः। खन्यतामिसः तज्ञाणी अञ्चमेव खतीश्याति बुद्धिः। तदे-वोत्तं विषावे।

सहामोद्दस मोद्दस तमबाद्वानहत्तयः॥"

"तमोश्विवेको मोष्टः खादनः करणविभमः। सहासीह्य विज्ञेयो यान्यभोगसुखेषणा ॥ सर्गं हान्यतासिसं तासिसं क्रीध उच्यते। व्यविद्या पञ्चपर्वा या प्रादुर्भूता सन्दासनः॥" इति तङ्गीकायां श्रीधरखामी॥

महासं, सी, (महत् असं असरसयुक्तम्। यदा, मद्दान् अन्त: अन्तरसी यसिन्।) तिन्तिड़ी-मम्। इति चटाधरः॥ (खळकारसविशिष्टे,

मद्यायचः, पुं, (यचवते पूजयति इति। यच्+ अन्। महान् यत्तः।) अईदुपासकविश्रेषः। इति हमचन्द्र:।१। ४१॥

मचायज्ञ:, पुं. (मचान् यज्ञ:।) वेदपाठादि-रूपपचप्रकारयज्ञः। यथा,-

"पाठी चीमचातियीनां सपर्या तपेंगं विशः। यते: पच महायज्ञा बचायज्ञादिनामके: "

इत्यमरः। २। ०।१८॥

च्यपि च। "दियो भीमक्तया पैत्रो मात्रुषो त्राक्ष

एते: पच महायज्ञा बच्चमा निक्निता: पुरा ॥ ब्राञ्चगानां दितार्थाय इतरेवाच तब्सुखाः। इतरेवान्तु वर्णानां बाद्धार्थेः कारिताः शुभाः ॥ एवं कला नरो सुलासाहरिति। विशुध्यति। खन्यया बीह्योरप्येत एकेके स्मप्तिशः॥ मन्तवा दाहभो लृगां महामां बन्तु तत् स्हनम्॥" इति वराच्युरायम्॥

(यथाच मनी।२।३ =। महायज्ञेख यज्ञेख बाखीयं क्रियते ततु:॥")